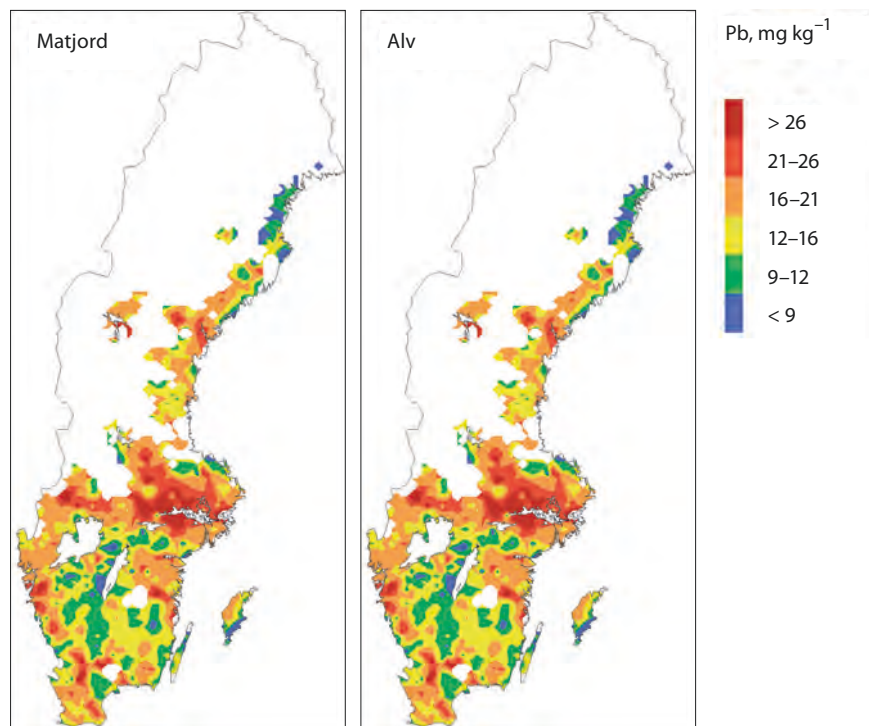

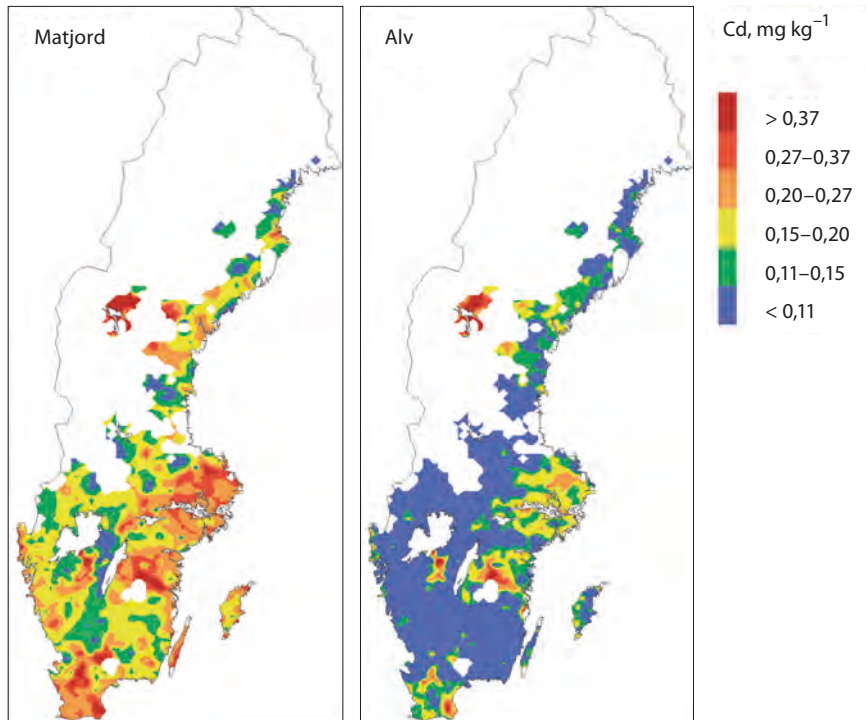
FIGUR 2.7 Jordart i åkermarkens matjord. OBS! Hela det färgade området är inte åkermark. Kartan gäller bara där det finns åkermark. De skogsmarker och andra naturmarker som alltid finns insprängda mellan åkermarkerna har oftast en annan jordart.

Källa: Eriksson m.fl., 2010.

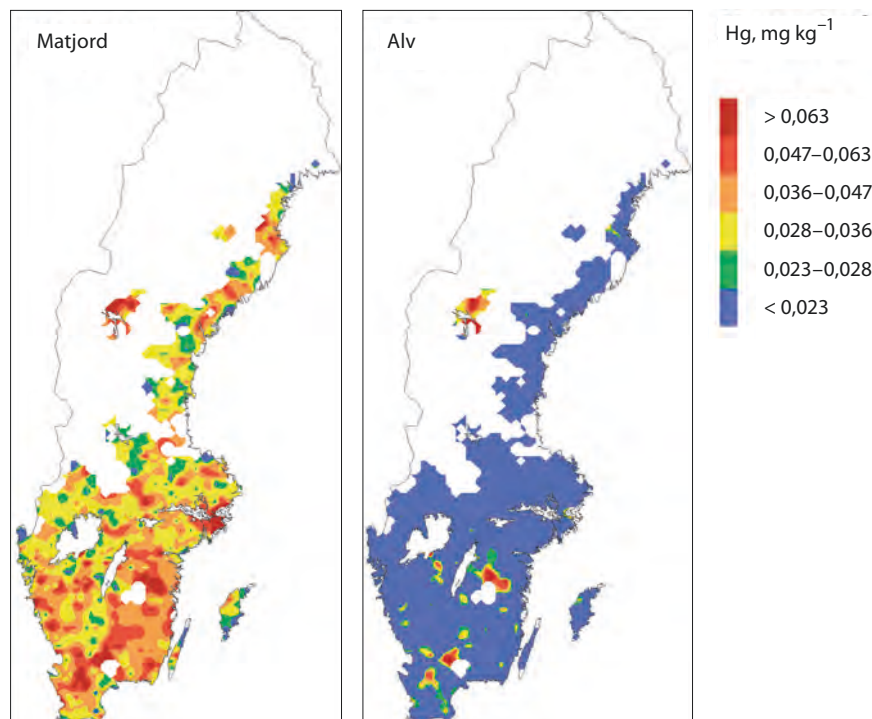
FIGUR 12.1 a Halten av bly i matjorden (0–20 cm) och alven (40–60 cm) i svenska åkerjordar.

Källa: Eriksson m.fl., 1997.

FIGUR 12.1 b Halten av kadmium i matjorden (0–20 cm) och alven (40–60 cm) i svenska åkerjordar.

Källa: Eriksson m.fl., 1997.

FIGUR 12.1 c Halten av kvicksilver i matjorden (0–20 cm) och alven (40–60 cm) i svenska åkerjordar.

Källa: Eriksson m.fl., 1997.

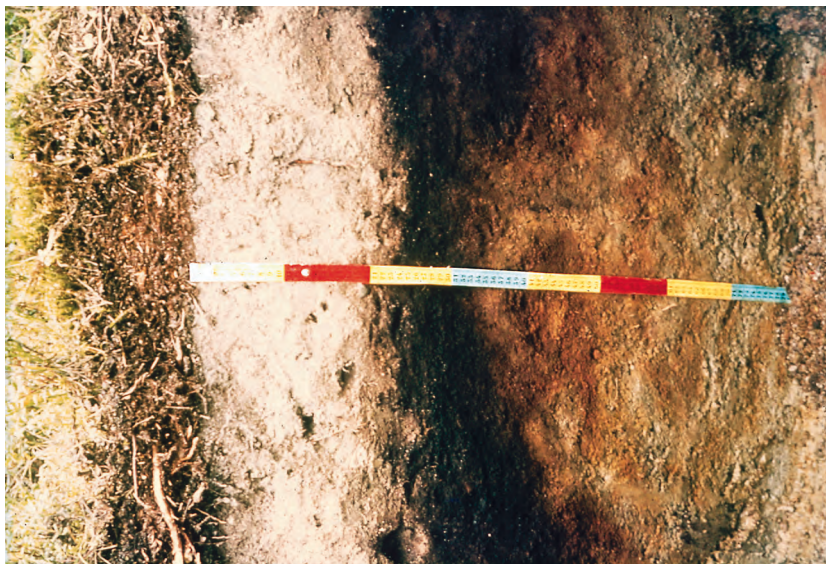
FIGUR 13.12 Järnpodsol (orthod) från Vindelå i Västerbotten.

Källa: ISRIC, Wageningen.

FIGUR 13.13 Järnpodsol (orthod) från Skogaby i Halland med den för många sydsvenska podsoler typiska gråa blekjorden. Fenomenet beror på att grävande markdjur i högre grad än vad som är normalt för podsoler blandar in humus i blekjorden.

Foto: Kenth Andersson.

FIGUR 13.15 Järnhumuspodsol (humod) från Vindeln i Västerbotten.

Källa: ISRIC, Wageningen.

FIGUR 13.14 Odlad podsol från Rörbäcksnäs i Dalarna. Måtskikt och blekjord har blandats in i matjorden.

Foto: Jan Eriksson.

FIGUR 13.17 Inceptisol (eutrocyrept) av brunjordstyp från Eke nära Uppsala.
Foto: Stig Ledin.

FIGUR 13.16 Humuspodsol (aquod) från Tärnköping i Västmanland. Lagg märkte till inga Fe(III)-oxider ackumulerats i B-horisonten (roströd färg saknas).
Foto: Lars Johnsson.

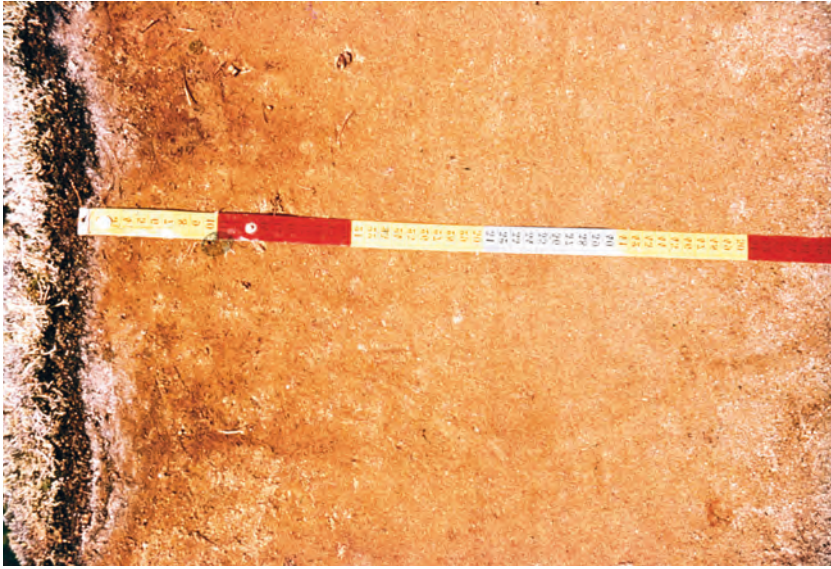
FIGUR 13.18 Hassellund i Eke där jordprofilen i bild 13.17 syns till höger.

Foto: Stig Ledin.

FIGUR 13.19 Odlad inceptisol (eutrocrept) från Ultuna i Uppland. Jordarten är styv leira.

Foto: Jan Eriksson.

FIGUR 13.21 Entisol (spodic cryopsamment) från Vindeln i Västerbotten med tydlig podsolering.
Källa: ISRIC, Wageningen.

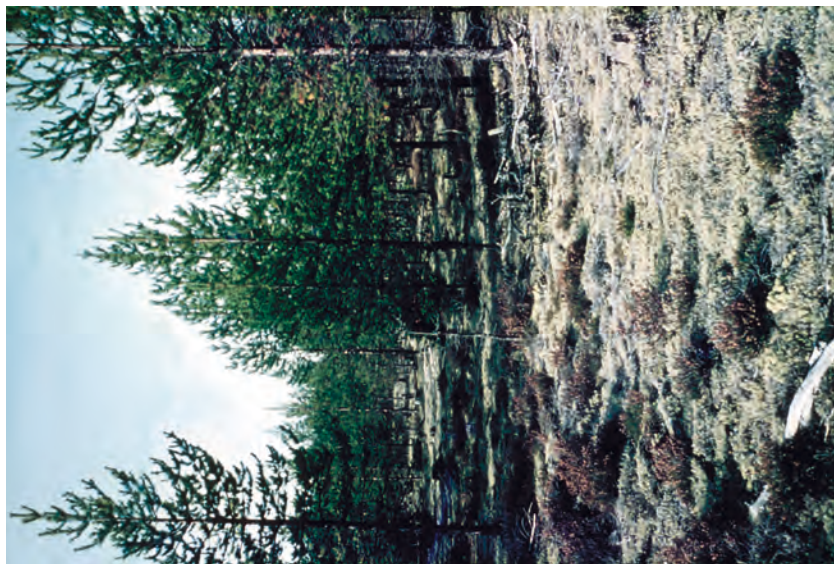

FIGUR 13.20 Gyttjelera (aquept) från Örbyhus i Uppland. Ythorison-ten är resterna av ett bortodlat torflager. Till höger syns en spricka som fyllts med humusjord från ythorison-ten.
Foto: Jan Eriksson.

FIGUR 13.23 Odlad entisol (psamment) från Måntuna söder om Uppsala. Jordarten är sorterad nästan lerfri sand. Det mörka skiktet överst i profilen är matjorden.

Foto: Jan Eriksson.

FIGUR 13.22 Lavrik tallhed där entisolen på figur 13.21 hör hemma.

Källa: ISRIC, Wageningen.

FIGUR 13.25 Histosol (hemist) i fattigkärr från Tärnsjö i Västmanland.

Foto: Lars Johnsson.

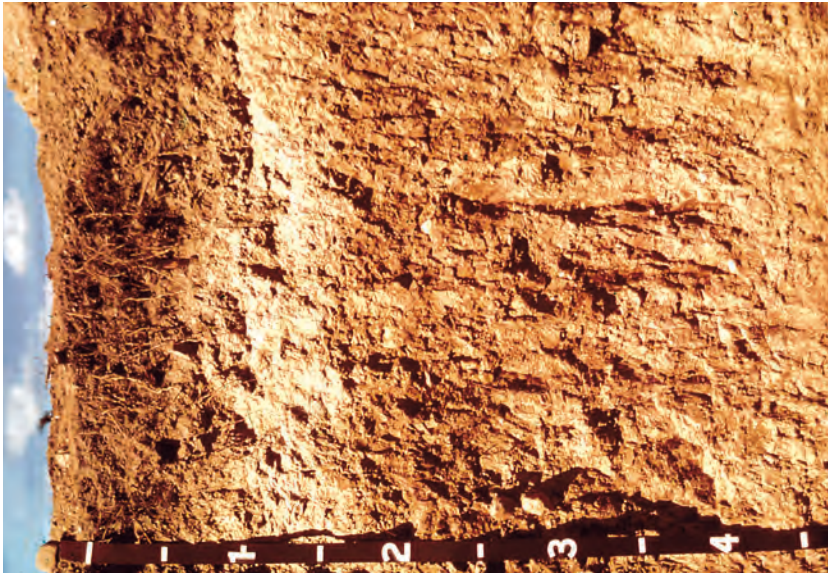
FIGUR 13.24 Odlad entisol (orthent) från Ålbo i Västmanland. Jordarten är en mycket mjälarik mellanlera som är varvig i alven.

Foto: Lars Johnsson.

FIGUR 13.27 Andisol från Japan. Jorden har en karakteristisk humusrik horisont. I profilen kan vulkaniskt material som tillförs vid tre olika tillfällen urskifjas.

Källa: Soil Science Society of America.

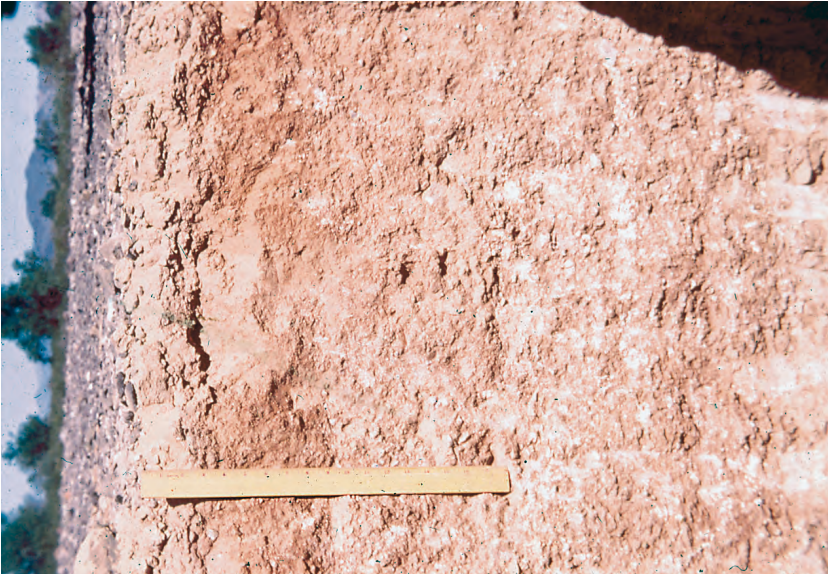
FIGUR 13.26 Alfisol från södra Michigan, USA som bildats i kalkhaltig morän.

Källa: Soil Science Society of America.

FIGUR 13.29 Aridisol (salid) med hög grundvattennivå och kraftig saltanrikning.

Källa: Soil Science Society of America.

FIGUR 13.28 Aridisol från Arizona, USA. Jordmånen har en leranrikningshorisont (rödaktig) och en kalkanrikningshorisont (vita fläckar i nedre del). Ytan består av sten som blivit kvar när finmateriallet blåst bort.

Källa: Soil Science Society of America.

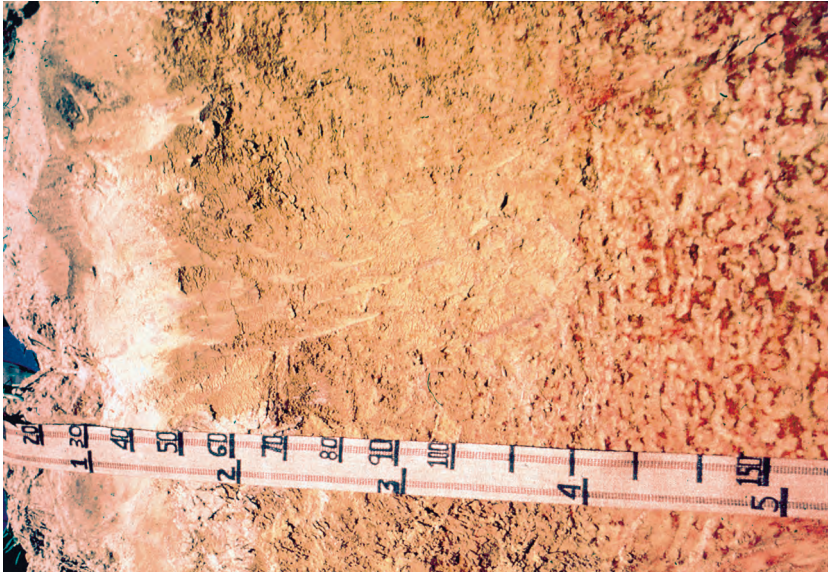
FIGUR 13.31 Mollisol från Hildesheim i Tyskland.

Källa: ISRIC, Wageningen.

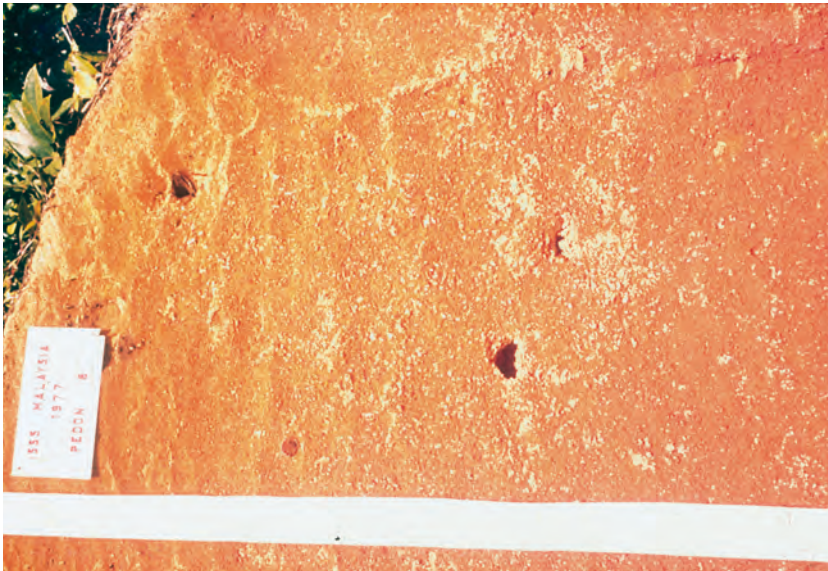
FIGUR 13.30 Gelisol från norra Alaska. Från 38 cm djup är jorden ständigt frusen (permafrost). Det organiska materialet i den ständigt frusna jordens övre del har en medelålder på ca 10 000 år.

Källa: Soil Science Society of America.

FIGUR 13.33 Ultisol från North Carolina i USA. Ythorisonerna (A och E) som utarmats på lerpartiklar är tunna på grund av ökad erosionsbenägenhet.

Källa: Soil Science Society of America.

FIGUR 13.32 Oxisol från Kuantan i Malaysia.

Källa: ISRIC, Wageningen.

FIGUR 13.35 Aggregatytor med slickensides i vertisolen i bild 13.34.

Källa: Soil Science Society of America.

FIGUR 13.34 Vertisol från Puerto Rico.

Källa: Soil Science Society of America.